

מרחפת על פני המים, הוצאת רשימו תשס"ט

מבחר שירים
מאת מיכל הלד

מתוך

מֶרְחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם

הוצאת רשימו
ירושלים תשס"ט

עצים ארז'לים

שיר ספניולי טורנו אי דיגו קי ב'ה סיר די מי
חזרת ואומרת מה יהא עלי

בשיר העצים בוכים לגשם וההרים לרוח
ארז'לים יורחן פור לנד'ייאס אי מונטאנ'ייאס פור אייריס

בשיר מלאך נצב מולי בעיניו מביט בי
ואני מבקשת לבבות
ולא יכולה

ואת בשיר לבנה עטייה

לבן

ופרחים לבנים נוטפים

ממד

מפיך

כשאני שרה השיר הזה ששרו לפני נשים

משוררות יהודיות ספרדיות

עטויות לבן ופרחים לבנים נושרים מהן

באיזמיר ובסאלוניק בירושלים ובטאנג'יר

כשאני שרה השיר בוכים העצים בדמעות

גשם וההרים בדמעות אור

בוכים עליכן נשים משוררות שפרחתן מן

העולם ורק שירכן נוגן בתוכי

עזבתן אותי ואני ממשיכה להסתובב לבדי

ולשורר קי ב'ה סיר די מי

מה יהא עלי ולחפש

את המלאך

פואיִרטוֹס שְׁעָרִים

שיר בספניולית:

פור לה טו פואיִרטוֹ יו פאסי יו לה טופי סירכאדה
לפני דלתך עברתי מצאתיה נעולה
לה ייאבִידורה יו זיזי קומו זיזאר טו קארה
חור המנעול נשקתי כמו לנשק פניך

מבעד למלים המתקוות של השיר

מבעדן ראיתיו בלילות מבקש את שאהבה נפשו את טטואן

סובב בשוקים

וברחובות מבקש

את גרנדה שתשקה אותו עסיס רמונים

עד מתי תישן בירושלים ולבך ער

עובר

לפני שערי ירושלים שאהבה נפשך מוצא אותם מוגפים

בשאתה בירושלים אתה בטטואן ובשאתה בטטואן אתה

בגרנדה ובשאתה בגרנדה אתה

בירושלים

ולשיר ההוא בספניולית מלים מתקוות עוד יותר

חִבְרִי חִיסְטִי חִצְאִזִּיר חִזִּיר חִבְרִי לה טו זיִנְטִאנה

העלי אורך אבן חן פתחי חלונך

וירושלים מגיפה הילון וגרנדה

לא משקה אותך עסיס רמוניה וטטואן

לא פותחת חלון עדייה

ואצבעותי על כפות המנעול

לְלֶכֶת רוֹצֵה אֲנִי אִמָּא	אִירָמִי קִירוּ מְאֻרָּי
אִמָּא אֲנִי רוֹצֵה לְלֶכֶת לְסֻלָּנִיק לְשִׁיר עִם הַזְּקֵנוֹת רוֹמָאנְסוֹת אֲבוֹדוֹת	מְאֻרָּי קִירוּ אִיר אֵה סִילָאֲנִיק אֵה קְאֻטְאֵר קוֹן לָאס בְּיִיז'אס רוֹמָאנְסָאס פִּיקְרִידָאס
וּלְמוֹנָאסְטִיר רוֹצֵה לְלֶכֶת לְצַחֵק עִם הַתִּינוֹקוֹת בְּלִשׁוֹן מְתוֹקָה	אִי אֵה מוֹנָאסְטִיר קִירוּ אִיר אֵה רִיאִירָמִי קוֹן לָאס קְרִיאְטוֹרָאס אִין לִינְגוֹאָה דוֹלְסִי
אֲנִי רוֹצֵה לְלֶכֶת לְאִיזְמִיר לְקֵרָא מַעַם לוֹעִז עִם הַחֲזָנִים	קִירוּ אִיר אֵה אִיזְמִיר אֵה מִיִּלְדָּאֵר מַעַם לוֹעִז קוֹן לוֹס חֲזָנִים
לְלֶכֶת מְבַקְשֵׁת אֲנִי לְקֵאסְטוֹרִיָּה וְלְבְּרוֹסָה לְאִיסְטֵנְבוֹל וְלְאִידִירְנִי רוֹצֵה לְלֶכֶת לְטִיטוֹאֵן וְלְטֵאנְגִיר וְלְכָל הָעָרִים הַמְתוֹת שֶׁל הַסְּפָרְדִים	אִירָמִי קִירוּ אֵה קֵאסְטוֹרִיָּה אִי אֵה בְּרוֹסָה אֵה 'סְטֵאמְצוֹל אִי אֵה אִידִירְנִי קִירוּ אִיר אֵה טִיטוֹאֵן אִי אֵה טֵאנְגִיר אִי אֵה טוֹדָאס לָאס סִיבִּיִ'דָּאִים מוֹאִירְטָאס דִּי לוֹס סִיפִ'אֲרָדִים
בִּירוֹשָׁלַיִם אֲנִי וְלִירוֹשָׁלַיִם מִשְׁתוֹקֵקֵת אֲנִי לְלֶכֶת	אִיסְטוּ אִין יְרוֹשָׁלַיִם אִי אֵה יְרוֹשָׁלַיִם קִירוּ מוֹנִיז'וֹ אִיר
בָּאן הֵיכֵן שְׁנוֹלְדֵתִי לְפָנֵי דוֹרוֹת בְּרַחוּבוֹת הַזְּקֵנוֹת לֹא שָׂרוֹת רוֹמָאנְסוֹת הַתִּינוֹקוֹת לֹא צוֹחֲקִים בְּלִשׁוֹן מְתוֹקָה	אֵהִי חוֹנְדִי נָאסִי אֲנֵטִים זִינִיקֵאסִייוֹנִים אִין לָאס קֵאִיִים לָאס בְּיִיז'אס נוֹ קֵאֲנְטָאן רוֹמָאנְסָאס לָאס קְרִיאְטוֹרָאס נוֹ סִי רִיאִין אִין לִינְגוֹאָה דוֹלְסִי
הַחֲזָנִים אֲלֵמִים	לוֹס חֲזָנִים סוֹן מוֹדוֹס

הולכת אני אל הערים החיות
בְּלִבִּי אִמָּא
לְחַפֵּשׂ שָׁם
אֶת אֲדוֹן הָעוֹלָמִים

הולכת אני אל הערים החיות
בְּלִבִּי אִמָּא
לְחַפֵּשׂ שָׁם
אֶת אֲדוֹן הָעוֹלָמִים

רמון שְׁמור אֶצְלִי וְאֲנִי אוֹכֵלֶת הַגְּרֵעִינִים וְהַרְמוֹן
נִשְׁאָר שְׁלֵם וּבַגְּרֵעִינִים יִשְׁנוֹת נִשְׁמוֹת
שֶׁל חַיִּים דִּילְהוּזָה סָבֵא שֶׁל סָבֵא שְׁלִי וְשֶׁל חֲבָרִיו הַרְשִׁישׁ
וְהַחִיד"א שְׁעָלוּ אֶתוֹ עַל הַגַּג
שֶׁל יְשִׁיבַת בֵּית-אֵל
בְּלִילָה
בִּירוּשָׁלַיִם
בְּשֶׁלֶג
לְהוֹרִיד מְשִׁיחַ
עַד שִׁירְדָה בַת קוֹל וְאִמְרָה סְעוּ מִכָּאן לְאַרְבַּע רוּחוֹת כִּי עוֹד
לֹא
כָּא
זְמַן

וְאֲנִי מִתְכַּנְּסֶת אֶל הַרְמוֹן
לִישׁן אִתָּם
עַד שִׁבּוֹא מְשִׁיחַ

ידיעה בעיתון, חורף תשנ"ט:

"עצירת הגשמים מאלצת את הדבורים
להסתפק בקמח במקום צוף פרחים"

ובשביל שלא יהיה העולם עצוב
אני לובשת שמלת נפש ומזמינה את הדבורים לטעם את הפרחים
שצומחים בתוכי
לעשות מהם דבש לשנה הבאה

כְּרֵמוֹן

אָנִי מְצִירָת אֹתָנוּ בְּצַבְעִים עֲמֻקִּים לְיַד הַשְּׁלֶחַן
שֶׁל עֵרֶה"שׁ

וְשִׁפְתוֹתֵינוּ יִין וְאֲנַחְנוּ מִתְּפַקְעִים
מִרְמוֹנִים שְׂיֵדֵינוּ שְׁחֹרוֹת מִפְּצוּחַם וְאֲנַחְנוּ נִרְדָּמִים
עַל הַשְּׁלֶחַן בֵּין שְׂאֵרֵי הַגְּרַעֲיָנִים הַשְּׁקוּפִים וְאֲנַחְנוּ חוֹלְמִים
שְׂאֲנַחְנוּ נוֹסְעִים

גְּרַעֲיָנֵי רְמוֹנִים הֵם צִידָה לְדַרְכֵנוּ וְאֲנַחְנוּ נוֹסְעִים
בְּמִדְבָּרֵי עֵדֶן לְגוֹפְנוּ וּמִתְּפַלְלִים
לְאֱלֹהֵי הַדְּרוּשִׁים הַמְּסֻבָּבִים חָגִים סָבִיב
עֲצָמֵנוּ עַד
שְׁנוּפְלִים
כְּלָפֵי מַעֲלָה

וְגֵרַעֲיָנֵי רְמוֹנִים הֵם צִידָה לְדַרְכֵנוּ וְאֲנַחְנוּ נוֹסְעִים
מִקִּיפִים אֶת הָהָר שֶׁבְּרֵאשׁוֹ מִקְדָּשׁ הַזֶּן אוֹחֲזִים
בְּיָדוֹ שֶׁל הַנְּזִיר שֶׁהוֹלֵךְ כְּבָר
שֶׁבַע שָׁנִים כְּדֵי לְהִגִּיעַ לְסוּף
שֶׁהוּא הַתְּחִלָּה
וְגֵרַעֲיָנֵי רְמוֹנִים שֶׁהֵם צִידָה לְדַרְכֵנוּ
מִכְתִּימִים אֶת סַנְדְּלֵיו הַשְּׁחוּקִים
וְאֲנַחְנוּ נוֹסְעִים
גְּרַעֲיָנֵי רְמוֹנִים הֵם צִידָה לְדַרְכֵנוּ
וְאֲנַחְנוּ נוֹסְעִים מְלוּיִם אֶת הַזְּמָנָה שֶׁהוֹלֶכֶת

עם בודהה מפזרת שביל
פרחים מיבשים בכל העולם היא
שרה הפרחים יקחו השלום ממקום
למקום
וגרעיני רמונים הם צידה לדרךנו ואנחנו נוסעים
מתערבים בעלי הכותרת
ואנחנו נוסעים

גרעיני רמונים הם צידה לדרךנו
ואנחנו נוסעים ברכבת התחתית שם אין
אור ואין
דבור ואין צלם
ואין

ואנחנו פוגשים בדרך אדם גדול מאד שאינו אנושי שנשא אילן
גדול שבישוב אינו נמצא
ושואלים אותו מי אתה ואומר אני אדם ועל אילנו מנצנצים
גרעיני רמונים שאנחנו זורקים אליו
צידה לדרךנו ואנחנו נוסעים

ובשנתחזר נמצא את אלהים ישן על השלחן
של ערה"ש שצירתי בצבעים עמקים
ונכבד אותו בגרעיני רמונים
שירבו זכיותינו

במִזְרַח יֵשׁ רֶמֶז

במִזְרַח יֵשׁ מַחְזֹר

במִזְרַח יֵשׁ זֶרֶם

במִזְרַח יֵשׁ רַח

במִזְרַח יֵשׁ רָחֵם

במִזְרַח יֵשׁ רֵז

במִזְרַח יֵשׁ חֵם

במִזְרַח יֵשׁ חֶזֶר

במִזְרַח

יֵשׁ

בְּחֶצֶר שֶׁל הַבַּיִת מִסְפַּר מ"ח הַרְמוֹנִים

מִתְפֹּצְצִים מִתְשׁוּקָה

לְהִקְטֹף

וְהַשְּׂבָנִים הַחֲדָשִׁים

עוֹרִים

נַפְשֵׁי יוֹצֵאת אֵלֵיכֶם רְמוֹנִים וְאַתֶּם

מִתְבִּיָּשִׁים

עַל הָעֵנָף

בְּזִמְן הַרְמוֹן

בְּאוֹטוֹבוֹס מְלֵא שְׂרָשִׁים שֶׁל נְשֻׁמוֹת הַשְּׁנֵאָה יוֹשֶׁבֶת לְיָדַי – – –

בְּאוֹטוֹבוֹס מְלֵא שְׂרָשִׁים שֶׁל נְשֻׁמוֹת הַשְּׁנֵאָה הִיא חָרֵב מֵת־הַפֶּכֶת
נִנְעָצָת

בְּאֶבֶן אֶל עֵרֵב וּבְאֶבֶן אֶל יְהוּד

בְּחוּץ חִיפָה הַתְּחִתוֹנָה שְׁבוּרָה רוֹתַחַת מִיפֵי פְתִילֵתֵל

וְהָאוֹטוֹבוֹס יִגַע וְהַעִיר מֵתְגַבְּהַת וְהַשְּׁנֵאָה

מְאֶבְלֵת בְּפָנִים

וְעַל הַכֵּל נִבְטִים שְׁלֵטֵי הַפְּרִסְמָת בְּרִסְלָב וּבְנָיו מְזַגְנִים

נְעוּצִים בְּקִירוֹת הַבָּתִּים

אֲנִי מֵתְחַנְנֶנֶת בְּרִסְלָב

הַשְּׁנֵאָה שׁוֹחֶטֶת

בְּרִסְלָב וּבְנָיו

תַּעֲשׂוּ מְזוּג

וּבְרִסְלָב וּבְנָיו

מִחְרִישִׁים

נְדוּדֵי שָׁנָה

לְחַנְדּוֹ צוֹאֵלְטָאָס פּוֹר לֵה קַאָמָה

אַלְף לִילָה וְלִיל לֹא הָיָה לָנוּ חֵלּוֹם
נוּ טִינִיאָמוֹס סוֹאִינִיּוֹ קוֹאָנְדוֹ בִּיִיאָזִימוֹס
בְּשַׁחֲלָקְנוּ נְדוּדִים בְּשַׁנְתָּנוּ בְּשַׁנְסָעָנוּ אֶל
הַתּוֹךְ

בְּסַפִּינָה בְּמַעֲבַרְת בְּסִירָה בְּרַכָּבָת
חָנִינוּ בְּקוֹשְׁטַנְדִינָא טַעֲמָנוּ תְּאָנִים בְּכַרְתִּים
וּבְיָפוֹ

בְּקִשְׁנוּ לְמִצָּא חֵלּוֹם לְאוֹר מְנוֹרַת הַקְּסָמִים שֶׁל אֶלְדִּין
אַלְף לִילָה וְלִיל
וְלָנוּ לֹא הָיָה
חֵלּוֹם

וּבְשָׂלָא הָיָה חֵלּוֹם שְׁתַּקְתִּי

וְהַמְשַׁכְנוּ לַעֲשׂוֹת יַחַד נְדוּדֵי שָׁנָה עַד שֶׁהִגַּעְנוּ
אֶל נְקוּדַת הַמְרָצִיפֵן חַיִל פּוֹנְטוֹ דִּי מַאֲסַאפְאָן
שְׂאֵלִיָּה מִשְׁתוֹקְקוֹת נְשׁוֹת סְפָרְד וְרַק הַמְפְּלָאוֹת שְׁבָהֵן
מַגִּיעוֹת

וּבְשַׁחְזָרְנוּ לִירוּשָׁלַיִם יְדַעְנוּ
שְׁגָם בְּלֹא חֵלּוֹם וּבְנְדוּדֵי שָׁנָה יֵשׁ
דְּרָכִים שֶׁל חֶלֶב וּדְבַשׁ קַאָמִינוֹס דִּי לִיכִי חַי מְיִיל
אַלְף לִילָה